

27 Οκτωβρίου, 1993

[ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΚΩΣΤΑΣ ΚΥΠΡΙΑΝΙΔΗΣ ΚΑΙ ΑΛΛΟΣ,

Αιτητές,

v.

ΚΥΠΡΙΑΚΟΥ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥ ΤΟΥΡΙΣΜΟΥ,

Καθ' ων η αίτηση.

(Υποθέσεις Αρ. 820/91 και 833/91)

-
- Κυπριακός Οργανισμός Τουρισμού — Υπάλληλοι — Προαγωγές —
 Μεταβίβαση της σχετικής αρμοδιότητας από το Διοικητικό Συμ-
 βούλιο στην Επιτροπή Προσωπικού, δυνάμει του Άρθρου 5(6) του
 περί Κυπριακού Οργανισμού Τουρισμού Νόμου του 1969 5
 (Ν.54/69), όπως τροποποιήθηκε — Το ζήτημα της κάλυψης από τη
 μεταβίβαση της αρμοδιότητας, των περιπτώσεων επανεξέτασης πα-
 λαιότερων άκυρων αποφάσεων του Διοικητικού Συμβουλίου —
 Δεν ενέλιπτε στη μεταβιβασθείσα αρμοδιότητα, η κριθείσα περι-
 πτωση επανεξέτασης.
- Οι περί Κυπριακού Οργανισμού Τουρισμού (Διάρθρωσις και Όροι 10
 Υπηρεσίας) Κανονισμοί του 1970 (Κ.Δ.Π. 829/70) — Καν. 15(3) —
 Περιεχόμενο — Δεν τηρήθηκε στην κριθείσα περίπτωση προαγω-
 γών — Απόφαση Δημητρίου κ.ά. v. Κ.Ο.Τ. — Υιοθέτησή της και
 στην κριθείσα υπόθεση — Παράνομη όλη η διαδικασία των προα- 15
 γωγών λόγω της παράβασης του Καν. 15(3).
- Ακυρωτική Απόφαση — Συνέπειες — Συστάσεις Προϊσταμένων σε
 ακυρωθείσα διαδικασία προαγωγών, λόγω αντισυνταγματικά συ-
 γκροτημένης Επιτροπής Προσωπικού, δεν είναι δυνατόν να απο- 20
 συνδεθούν από αυτήν — Συμπαράσύρονται σε ακυρότητα και αν
 αξιοποιηθούν σε μεταγενέστερη διαδικασία επανεξέτασης, επιφέ-
 ρουν την ακυρότητά της.
- Οι συνεκδικασθείσες, ως συναφείς προσφυγές, στρέφονταν κα- 25

τά της προαγωγής των ενδιαφερομένων μερών στη θέση Τουριστικού Λειτουργού Α'. Η προσβαλλόμενη πράξη ήταν το προϊόν επανεξέτασης εν όψει της προηγηθείσας ακύρωσης των αντίστοιχων αρχικών προαγωγών με βάση των απόφαση **Ρ.Ι.Κ. ν. Καραγιώργης**.

5

Το Ανώτατο Δικαστήριο, ακυρώνοντας την επίδικη απόφαση, αποφάσισε ότι:

- 10 1. Το Διοικητικό Συμβούλιο του ΚΟΤ, σύστησε την Επιτροπή Επιλογής, που αργότερα μετονομάστηκε σε Επιτροπή Προσωπικού, στην οποία μεταβίβασε την αρμοδιότητά του σε σχέση με θέματα προσωπικού του Οργανισμού. Μεταξύ των θεμάτων αυτών, ρητά περιλήφθηκαν και οι προαγωγές των υπαλλήλων. Η μεταβίβαση έγινε δυνάμει του Άρθρου 5(6) του περί Κυπριακού Οργανισμού Τουρισμού Νόμου του 1969 (Ν. 54/69) όπως τροποποιήθηκε.

15

20 Η επανεξέταση στην παρούσα περίπτωση σαφώς δεν ενέπιπτε στην μεταβιβασθείσα αρμοδιότητα. Το κατά πόσο εγκύρως θα μπορούσε να αποφασιστεί μεταβίβαση αρμοδιότητας υπό τέτοια μορφή, δεν εγείρεται στην παρούσα υπόθεση, εφόσον αντικείμενο της διαδικασίας δεν είναι πράξη της Επιτροπής Προσωπικού, αλλά του Διοικητικού Συμβουλίου του Οργανισμού. Εν πάση περιπτώσει, η εξ αρχής γενική και απρόσωπη μεταβίβαση αρμοδιότητας υπό επιφύλαξη, το ίδιο γενική και απρόσωπη, δεν μπορεί να θεωρηθεί ως ειδική εντολή, σε σχέση με συγκεκριμένη περίπτωση.

25 Εξ ίσου αβάσιμος για τους ίδιους λόγους, είναι και ο ισχυρισμός ότι η ανάληψη της επανεξέτασης από το Διοικητικό Συμβούλιο, συνιστούσε άσκηση μεταβιβασθείσας αρμοδιότητας επ' ευκαιρία συγκεκριμένων περιπτώσεων. Καθορίστηκε εκ των προτέρων σταθερό κριτήριο, η απόφαση ήταν ασύνδετη προς οποιαδήποτε συγκεκριμένη περίπτωση και, τελικά, δεν μπορεί να θεωρηθεί ότι η αρμοδιότητα που άσκησε το Διοικητικό Συμβούλιο ήταν "μεταβιβασθείσα".

20

25

30

35

40

2. Είναι παραδεκτό πως δεν τηρήθηκε ο Κανονισμός 15(3) των περί Κυπριακού Οργανισμού Τουρισμού (Διάρθρωσις και Όροι Υπηρεσίας) Κανονισμών του 1970 (Κ.Δ.Π. 829/70) εν προκειμένω. Οι συστάσεις πράγματι δεν προέρχονταν από τον Προϊστάμενο του Τμήματος στον οποίο ανήκαν οι κενές θέσεις. Το Διοικητικό Συμβούλιο προχώρησε στην αξιολόγηση, με πλήρη επίγνωση του γεγονότος. Ακριβώς ίδια ήταν η περίπτωση και στην υπόθεση **Δημήτρης Δημητρίου και Άλλοι ν. Κ.Ο.Τ.**, απόφαση με την οποία το Δικαστήριο συμφωνεί και που υιοθετήθηκε και στην **Νίνα Φιτικίδου και Άλλοι ν. Κ.Ο.Τ.** Οι συστάσεις αποτέλεσαν,

όπως αναφέρεται στο πρακτικό του Διοικητικού Συμβουλίου, στοιχείο κρίσης ως προς την αξία των υποψηφίων και το Δικαστήριο καταλήγει, πως και στην παρούσα υπόθεση, η παράβαση του Κανονισμού 15(3) συνιστά λόγο ακύρωσης.

5

3. Η πρόσκληση των Προϊσταμένων και η λήψη των γραπτών και των προφορικών συστάσεων δεν είναι δυνατό να αποσυνδεθεί από τη διαδικασία προαγωγής που προηγήθηκε. Απευθύνθηκαν και διατυπώθηκαν ενώπιον της Επιτροπής Προσωπικού, που ήταν αντισυνταγματικά συγκροτημένη. Η διακήρυξη της αντισυνταγματικότητας της συγκρότησης της Επιτροπής Προσωπικού, συμπαρασύρει και τις συστάσεις που δόθηκαν ως αναπόσπαστο μέρος της διαδικασίας επιλογής που ακολουθήθηκε. Αν όχι τίποτε άλλο, το πρακτικό που περιέχει τις προφορικές συστάσεις, συντάχθηκε από την Επιτροπή Προσωπικού, η οποία ως αντισυνταγματικά συγκροτημένη, δεν θα ήταν δυνατό να παράξει οτιδήποτε το έγκυρο, που θα μπορούσε να θεωρηθεί ότι αποκτά οντότητα στο χώρο του δικαίου.

10

15

Η προσφυγή επιτυγχάνει χωρίς έξοδα.

20

Αναφερόμενες υποθέσεις:

P.I.K. v. Καραγιώργης (1991) 3 Α.Α.Δ. 159,

25

HjiGeorghiou v. C.T.O. (1986) 3 C.L.R. 1110,

Φιτικίδου κ.ά. v. Κ.Ο.Τ. (1993) 4 Α.Α.Δ. 2028,

Δημοκρατία v. Πογιατζής (1992) 3 Α.Α.Δ. 422,

30

Δημητρίου κ.ά. v. Κ.Ο.Τ. (1993) 4 Α.Α.Δ. 1035,

Αργυρίδης v. Δημοκρατίας (1992) 3 Α.Α.Δ. 376,

35

Μεταξά και Άλλος v. Επιτροπής Σιτηρών Κύπρου (1992) 4 Α.Α.Δ. 2608,

Δημητριάδης κ.ά., v. Α.ΤΗ.Κ. (1992) 4 Α.Α.Δ. 2582.

Προσφυγές.

40

Προσφυγές εναντίον της απόφασης του Κυπριακού Οργανισμού Τουρισμού με την οποία τα ενδιαφερόμενα μέρη προάχθηκαν στη θέση Τουριστικού Λειτουργού Α αντί των αιτητών.

I. Νικολάου, για τον Αιτητή στην Υπόθεση Αρ. 820/91.

A. Σ. Αγγελίδης, για τον Αιτητή στην Υπόθεση Αρ. 833/91.

5 *A. Δικηγορόπουλος*, για τους Καθ' ων η αίτηση.

Cur. adv. vult.

10 ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ, Δ.: Οι δυο προσφυγές στρέφονται κατά της ίδιας απόφασης του Διοικητικού Συμβουλίου του ΚΟΤ, ημερομηνίας 30 Μαΐου 1991 και, επομένως, συνεκδικάστηκαν. Προσβάλλουν το κύρος της προαγωγής των Ορέστη Ρωσσίδη, Α. Σακκά και Λ. Φυλακτίδη στη θέση Τουριστικού Λειτουργού Α' από 16 Ιουλίου 1990.

15 Η προσβαλλόμενη ήταν η δεύτερη απόφαση για το ίδιο θέμα. Η πρώτη λήφθηκε από την Επιτροπή Προσωπικού του ΚΟΤ στις 27 Ιουνίου 1990 και 2 Ιουλίου 1990. Είχαν και τότε κριθεί ως καταλληλότεροι οι ίδιοι υποψήφιοι. Ασχήθηκε η προσφυγή 20 968/90 και η απόφαση εκείνη ακυρώθηκε από το Ανώτατο Δικαστήριο στις 22 Μαΐου 1991 ως ληφθείσα από μή συνταγματικά συγκροτημένο όργανο ενόψει της απόφασης στην υπόθεση **PIK ν. Καραγεώργης** (1991) 3 Α.Α.Δ. 159. Το Διοικητικό Συμβούλιο του ΚΟΤ, σύστησε την Επιτροπή Επιλογής που αργότερα μετονομάστηκε σε Επιτροπή Προσωπικού, στην οποία μεταβίβασε 25 την αρμοδιότητα του σε σχέση με θέματα προσωπικού του Οργανισμού. Μεταξύ των θεμάτων αυτών ρητά περιλήφθηκαν και οι προαγωγές των υπαλλήλων. Η μεταβίβαση έγινε δυνάμει του άρθρου 5(6) του περι Κυπριακού Οργανισμού Τουρισμού Νόμου 30 του 1969 (Ν. 54/69) όπως τροποποιήθηκε (βλ. ειδικά τούς Νόμους 48/78 και 16/85 και συναφώς την υπόθεση **HjiGeorghiou ν. CTO** (1986) 3 C.L.R. 1110).

35 Ο αιτητής Κώστας Κυπριανίδης υποστηρίζει πως αναρμοδίως πλέον επελήφθη της επανεξέτασης του θέματος το ίδιο το Διοικητικό Συμβούλιο του ΚΟΤ. Εισηγείται ότι εφόσον ίσχυε η πράξη της μεταβίβασης, την αποκλειστική αρμοδιότητα την είχε η Επιτροπή Προσωπικού. Με αναφορά στο Εγχειρίδιο Διοικητικού Δικαίου του Σπηλιωτόπουλου, Β' έκδοση σελ. 145, υποστήριξε πως 40 το "μεταβίβασαν όργανον, διαρκούσης της ισχύος της περι μεταβίβασεως της αρμοδιότητος πράξεώς του, δεν δύναται να ασκήση την μεταβιβασθείσαν αρμοδιότητα παραλλήλως, επ' ευκαιρία συγκεκριμένων περιπτώσεων".

Η απόφαση για τη μεταβίβαση της αναφερθείσας αρμοδιότητας στην Επιτροπή Προσωπικού συνοδευόταν από την ακόλουθη επιφύλαξη.

"Νοείται ότι σαν θέμα αρχής και σύμφωνα με σχετική γνώ- 5
μάτευση του Νομικού Συμβούλου του Οργανισμού, οσάκις
απόφαση της Επιτροπής Επιλογής ακυρώνεται από το Ανώ-
τατο Δικαστήριο το θέμα θα παραπέμπεται στην Ολομέλεια
του Συμβουλίου για μελέτη και λήψη τελικής απόφασης".

10

Προηγήθηκε η ακυρωτική απόφαση στην υπόθεση 968/90 και, 10
επομένως, κατά την εισήγηση των καθ' ων η αίτηση, το θέμα δεν
περιλαμβανόταν πλέον στις μεταβιβασθείσες αρμοδιότητες.

Κρίνω ορθή τη θέση των καθ' ων η αίτηση. Η επανεξέταση 15
στην παρούσα περίπτωση σαφώς δεν ενέπιπτε στην μεταβιβα-
σθείσα αρμοδιότητα. Το κατά πόσο εγκύρως θα μπορούσε να
αποφασιστεί μεταβίβαση αρμοδιότητας υπό τέτοια μορφή δεν
εγείρεται στην παρούσα υπόθεση εφόσον αντικείμενο της διαδι- 20
κασίας δεν είναι πράξη της Επιτροπής Προσωπικού αλλά του
Διοικητικού Συμβουλίου του Οργανισμού. Εν πάση περιπτώσει
δεν νομίζω ότι η εξ αρχής γενική και απρόσωπη μεταβίβαση αρ-
μοδιότητας υπό επιφύλαξη το ίδιο γενική και απρόσωπη μπορεί
να θεωρηθεί ως ειδική εντολή σε σχέση με συγκεκριμένη περι- 25
πτωση όπως υποστήριξε ο αιτητής. Εξ ίσου αβάσιμος για τους
ίδιους λόγους, είναι και ο ισχυρισμός ότι η ανάληψη της επανε-
ξέτασης από το Διοικητικό Συμβούλιο συνιστούσε άσκηση μετα-
βιβασθείσας αρμοδιότητας επ' ευκαιρία συγκεκριμένων περι- 30
πτώσεων. Καθορίστηκε εκ των προτέρων σταθερό κριτήριο, η
απόφαση ήταν ασύνδετη προς οποιαδήποτε συγκεκριμένη περι-
πτωση και, τελικά, δεν μπορεί να θεωρηθεί ότι η αρμοδιότητα
που άσκησε το Διοικητικό Συμβούλιο ήταν "μεταβιβασθείσα".

35

Στο στάδιο των διευκρινίσεων προβλήθηκε από τον ίδιο αιτη- 35
τή ο διαξενυκτικός ισχυρισμός πως, ούτως ή άλλως, η απόφαση
της μεταβιβασθείσας αρμοδιότητας στην Επιτροπή Προσωπικού
ήταν άκυρη ως ληφθείσα από το Διοικητικό Συμβούλιο όταν ήταν
αντισυνταγματικά συγκροτημένο. (Βλ. συναφώς την πολύ πρό-
σφατη απόφαση του αδελφού Δικαστή Γ. Πογιατζή *Νίνα Φιτικί- 40*
δου και Άλλες v. ΚΟΤ (1993) 4 Α.Α.Δ. 2028). Αφού η προσβαλλό-
μενη απόφαση για προαγωγή είχε ληφθεί όχι από την Επιτροπή
Προσωπικού αλλά από το Διοικητικό Συμβούλιο του Οργανι-
σμού αυτός ο ισχυρισμός δεν είχε τη θέση του στην παρούσα υπό-
θεση. Αποδοχή του επιχειρήματος θα σήμαινε γι' αυτό το λόγο

επιβεβαίωση της αρμοδιότητας του Διοικητικού Συμβουλίου.

5 Αναπτύχθηκε και η ακόλουθη διαζευκτική θέση. Και αν εθεωρείτο ότι αρμοδίως επελήφθη του θέματος το Διοικητικό Συμβούλιο, η απόφασή του θα πρέπει να ακυρωθεί γιατί σε άλλη περίπτωση, κάτω από παρόμοιες συνθήκες, άσκησε αρμοδιότητα η Επιτροπή Προσωπικού και όχι το Διοικητικό Συμβούλιο του Οργανισμού. Όμως το ζήτημα της αρμοδιότητας κρίνεται στο πλαίσιο της σχετικής νομοθετικής και διοικητικής ρύθμισης που τη διέπει και όχι από εκ των υστέρων χειρισμούς. Με δεδομένη την ορισμένη ρύθμιση το ενδεχόμενο παρέκκλισης από αυτή σε άλλη περίπτωση, αφορά εκείνη την περίπτωση. Ο Οργανισμός επικαλέστηκε επικουρικά τις διατάξεις των άρθρων 19 και 23 του περι Ερμηνείας Νόμου, Κεφ. 1 και του άρθρου 4 του περι Εκχωρήσεως των Εξουσιών των Απορρεουσών εκ τινός Νόμου, Νόμου του 10 15 1962 (Ν. 23/62). Ενόψει της πιο πάνω κατάληξης στο πλαίσιο της ειδικής πρόνοιας της Νομοθεσίας ως προς τον Οργανισμό, δεν χρειάζεται να εξετάσω το ζήτημα κάτω από άλλη σκοπιά.

20 Μεταξύ των άλλων, το σχέδιο υπηρεσίας απαιτεί ως απαραίτητο προσόν την "πολύ καλή γνώση της νομοθεσίας, κανονισμών, διαδικασιών και διατάξεων του Οργανισμού, των Τουριστικών συνθηκών και της οικονομίας της Κύπρου". Ο αιτητής στην Προσφυγή 820/91, Κ. Κυπριανίδης ισχυρίζεται πως δεν υπάρχει στο 25 πρακτικό αναφορά σε διαπίστωση του Διοικητικού Συμβουλίου ότι οι υποψήφιοι πληρούσαν τα απαραίτητα προσόντα και πως, εν πάση περιπτώσει, δεν έχει διεξαχθεί έρευνα ως προς την κατοχή του πιο πάνω προσόντος.

30 Στα πρακτικά γίνεται κατ' ευθείαν αναφορά στα απαιτούμενα προσόντα "όπως αυτά διαλαμβάνονται στο σχέδιο υπηρεσίας της θέσης" και επομένως, το πρώτο σκέλος της εισήγησης στερείται πραγματικού ερείσματος. Ως προς το δεύτερο, είναι γεγονός πως το Διοικητικό Συμβούλιο δεν προέβη σε ειδική έρευνα προς διαπίστωση της κατοχής του αναφερθέντος προσόντος. 35 Η θέση των καθ' ων η αίτηση είναι πως δεν χρειαζόταν τέτοια έρευνα. Παραπέμπουν στο σχέδιο υπηρεσίας της θέσης την οποία ήδη κατείχαν οι υποψήφιοι και στην απόφαση της Ολομέλειας στην υπόθεση **Κυπριακή Δημοκρατία v. Πάμπος Πογιατζίς** (1992) 3 Α.Α.Δ. 422, στη φύση των καθηκόντων που άσκησαν οι υποψήφιοι κατά της διάρκεια της υπηρεσίας τους και, γενικά, στο περιεχόμενο των φακέλων. 40

Το σχέδιο υπηρεσίας της θέσης του Τουριστικού Λειτουργού

που κατείχαν οι υποψήφιοι, απαιτούσε μεταξύ των άλλων καλή γνώση των επικρατουσών συνθηκών ιδιαίτερα σε ό,τι αφορά στον τουριστικό τομέα. Στο φάκελο των υποψηφίων και ειδικά των ενδιαφερομένων μερών υπάρχει όγκος στοιχείων που εύλογα μπορούν να στηρίξουν την κρίση του Διοικητικού Συμβουλίου πως κατείχαν και το συζητούμενο προσόν. Τα καθήκοντα που άσκησαν, η αξιολόγησή τους ως εξαιρέτων λειτουργιών σε σχέση με την άσκηση αυτών των καθηκόντων και γενικά η επαγγελματική τους κατάρτιση σαφώς καθιστούν εύλογα επιτρεπτή την κρίση για πολύ καλή γνώση όσων απαιτούνται από το σχέδιο υπηρεσίας. Σταχυολογώ ακόμα το γεγονός της χορήγησης άδειας στο Λ. Φυλακτίδη για παράδοση διαλέξεων σε ιδιωτική σχολή με θέμα την Τουριστική Βιομηχανία, με ιδιαίτερη έμφαση στα κυπριακά δεδομένα και επιπρόσθετα την ευθύνη του για την εκπαίδευση του προσωπικού, την επιμόρφωση των επιθεωρητών και τις ενδομημηματικές εξετάσεις τους. Επίσης, την άδεια που δόθηκε στον Ο. Ρωσσίδη για παράδοση μαθημάτων Τουριστικής Οικονομίας στο Κολλέγιο Τουρισμού και την εισήγηση για υιοθέτηση γενικής πολιτικής του Οργανισμού προκειμένου να παρέχονται από τους λειτουργούς του διαλέξεις πάνω σε εξειδικευμένα θέματα της αρμοδιότητας τους όπως στην τουριστική νομοθεσία, στη δομή και διάρθρωση της Κυπριακής Τουριστικής Βιομηχανίας, στην οικονομική σημασία του Τουρισμού, στην τουριστική προβολή της Κύπρου και στη διεξαγωγή Τουριστικής έρευνας. Προσθέτω πως οι Ο. Ρωσσίδης και Α. Σακκάς ήταν υπεύθυνοι των Γραφείων του Οργανισμού στο Λονδίνο και στην Φραγκφούρτη αντίστοιχα, με γενική ευθύνη στην προώθηση και ανάπτυξη της τουριστικής αγοράς στα πλαίσια της εκάστοτε ισχύουσας πολιτικής.

Σύμφωνα με τον Κανονισμό 15(3) των περι Κυπριακού Οργανισμού Τουρισμού (Διάρθρωσις και Όροι Υπηρεσίας) Κανονισμών του 1970 (Κ.Δ.Π. 829/70)

"κατά την προαγωγή λαμβάνονται δεόντως υπόψιν αι περι των υποψηφίων συστάσεις του Προϊσταμένου του Τμήματος εν τω οποίω η Κενή Θέσις".

Οι κρίσεις και οι συστάσεις που λήφθηκαν υπόψη από το διοικητικό Συμβούλιο του Οργανισμού προέρχονταν όχι από τον Προϊστάμενο του Τμήματος "εν τω οποίω η κενή θέσις" αλλά από τους Προϊσταμένους των υποψηφίων στις θέσεις που κατείχαν μέχρι τότε. Οι αιτητές εισηγούνται πως για το λόγο αυτό ήταν παράνομες και πως εφόσον αναντίλεκτα επέδρασαν ως

προς τη τελική επιλογή, η προσβαλλόμενη απόφαση είναι άκυρη.

Είναι παραδεκτό πως δεν τηρήθηκε ο Κανονισμός. Οι συστάσεις πράγματι δεν προέρχονταν από τον Προϊστάμενο του Τμήματος στην οποία ανήκαν οι κενές θέσεις. Το Διοικητικό Συμβούλιο προχώρησε στην αξιολόγηση με πλήρη επίγνωση του γεγονότος. Η εξήγηση καταγράφεται στο πρακτικό:

10 "εν προκειμένω το Συμβούλιο έλαβε υπ' όψη του ότι οι διατάξεις του Κανονισμού 15(3) των περί ΚΟΤ (Διάρθρωσις και Όροι Υπηρεσίας) Κανονισμών του 1970 δεν μπορούν να εφαρμοσθούν, λόγω του ότι οι θέσεις του Οργανισμού δεν είναι κατανομημένες σε Τμήματα αλλά η τοποθέτηση των υπαλλήλων του Οργανισμού γίνεται ανάλογα με τις ανάγκες της Υπηρεσίας."

20 Η πιο πάνω προσέγγιση αποτέλεσε και τον πυρήνα της επιχειρηματολογίας ενώπιόν μου που, ατελέσφορα, επιζητήθηκε να υποστηριχθεί και από ένορκη δήλωση λειτουργού σύμφωνα με την οποία, με βάση πληροφορίες που πήρε από το Γενικό Διευθυντή, η προσβαλλόμενη απόφαση δε λήφθηκε αναφορικά με οποιαδήποτε κενή θέση σε ένα από τα τμήματα του Οργανισμού. Οι κενές θέσεις κατά τους καθ' ων η αίτηση, ήταν κενές στον Οργανισμό γενικά και όχι σε οποιοδήποτε από τα Τμήματά του. Το σχέδιο υπηρεσίας, μεταξύ άλλων, αναφέρεται και σε καθήκοντα και ευθύνες αναφορικά με την εύρυθμη και αποτελεσματική λειτουργία της μαρίνας και στην εκτέλεση οποιωνδήποτε άλλων καθηκόντων που θα ανατεθούν στον υπάλληλο. Καταλήγουν οι καθ' ων η αίτηση με την εισήγηση πως "το Τμήμα στο οποίο θα επιλεγόταν για προαγωγή θα οριζόταν αργότερα σύμφωνα με τις ανάγκες της υπηρεσίας, όπως προνοεί ο Κανονισμός 14".

35 Οι υπηρεσίες του Οργανισμού απαρτίζονται από την Κεντρική και τις Περιφερειακές Υπηρεσίες (Κανονισμός 4). Η Κεντρική Υπηρεσία και οι θέσεις της διαρθρώνονται στην Κεντρική Διοίκηση και σε τέσσερα τμήματα: Το Διοικητικό, της Τουριστικής Οργάνωσης, της Προβολής και της Παροχής Τουριστικών Υπηρεσιών (Καν. 6). Προβλέπεται θέση Τουριστικού Λειτουργού μόνο στα τρία τελευταία τμήματα και στα Γραφεία Τουρισμού από 40 τα οποία απαρτίζονται οι Υπηρεσίες Εξωτερικού των Περιφερειακών Υπηρεσιών του Οργανισμού. Υποστηρίζουν οι αιτητές πως, εφόσον αποτελεί απαραίτητη προϋπόθεση για προαγωγή η ύπαρξη κενής θέσης, αυτή η κενή θέση θα έπρεπε υποχρεωτικά να ανήκει σε κάποια από τα πιο πάνω τμήματα ή γραφεία και

όχι στον Οργανισμό γενικά. Κατά την εισήγησή τους ο Κανονισμός 14 είναι άσχετος με το θέμα γιατί αναφέρεται απλώς σε δυνατότητα μετάθεσης των υπαλλήλων από ένα τμήμα σε άλλο πράγμα που προϋποθέτει ότι ήδη υπηρετούσαν σε τμήματα. Επικαλέστηκαν συναφώς την απόφαση του αδελφού δικαστή Σ. Νικητή στην υπόθεση *Δημήτρης Δημητρίου και Άλλοι v. ΚΟΤ* (1993) 4 Α.Α.Δ. 1035

5

Πράγματι, στην πιο πάνω υπόθεση είχε γίνει δεκτό όμοιο επιχείρημα και η προαγωγή ακυρώθηκε. Οι καθ' ων η αίτηση υποστήριξαν πως σε εκείνη την υπόθεση τα γεγονότα ήταν διαφορετικά. Τα γεγονότα των δυο υποθέσεων όπως και τα επιχειρήματα που αναπτύχθηκαν είναι ακριβώς τα ίδια. Παραθέτω το σχετικό απόσπασμα από την απόφαση.

10

"Το θέμα που δεσπόζει στις εισηγήσεις των αιτητών είναι πως η απόφαση έχει ληφθεί με διαδικασία που αντίκειται στις διατάξεις των καν. 6 και 15(3). Η αποφασιστική για την έκβαση των προσφυγών σημασία του επιβάλλει την εξέταση του ζητήματος κατά προτεραιότητα. Είναι, αναλυτικότερα, η θέση των αιτητών πως έπρεπε να αποφασισθεί το τμήμα που αφορούσε η θέση και στη συνέχεια να κληθεί ο προϊστάμενος του εν λόγω τμήματος, που θα είχε και ευκαιρία να συγκρίνει όλους τους υποψηφίους, να προβεί σε συστάσεις. Η παροχή και τελικά η κατά τη λήψη της απόφασης αξιολόγηση συστάσεων από προϊσταμένους που δεν είχαν αρμοδιότητα, όπως, ομολογουμένως, έγινε στην προκείμενη περίπτωση, συνιστά παράβαση του νόμου και των κανονισμών. Συγχρόνως αποκαλύπτει πως το διορίζον όργανο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιον.

15

20

25

30

Ο δικηγόρος του Οργανισμού υποστήριξε ότι από τις διατάξεις του σχεδίου υπηρεσίας που προσδιορίζουν τα καθήκοντα και τις ευθύνες της θέσης συνάγεται ότι αυτή δεν εκχωρήθηκε σε οποιοδήποτε από τα παραπάνω τμήματα, αλλά είναι θέση που ανήκει γενικά στον Οργανισμό. Παρενθετικά, οι σχετικές επικεφαλίδες του σχεδίου υπηρεσίας αναφέρονται σε τοποθέτηση στην κεντρική υπηρεσία του καθού ή σε γραφείο τουρισμού του εξωτερικού ή ανάθεση καθηκόντων σε μαρίνα. Συνεχίζοντας, ο συνήγορος είπε πως ο καθορισμός καθηκόντων της ενδιαφερομένης θα γινόταν αργότερα ανάλογα με τις ανάγκες της υπηρεσίας, όπως προνοεί ο κανονισμός 14. Σπεύδω όμως να παρατηρήσω ότι ο κανονισμός αυτός δεν φαίνεται να έχει οποιαδήποτε σχέση με το συζητούμενο θέμα διότι αφορά μόνο

35

40

σε μεταθέσεις των υπαλλήλων του Οργανισμού.

Έχω εξετάσει κάθε πτυχή της εισήγησης των αιτητών της οποίας τον πυρήνα έχω προδιαγράψει. Απόφυγα να σχολιάσω τις αποφάσεις που αναφέρθηκαν εκατέρωθεν γιατί το θέμα που ανέκλυψε εμφανίζει μια πρωτοτυπία που φαίνεται πως δεν καλύπτει η νομολογία. Είδαμε πως η Επιτροπή αρνήθηκε να εφαρμόσει τον καν. 15(3) και ότι δικαιολόγησε την παρέκκλιση επικαλούμενη το γεγονός πως η θέση δεν είχε υπαχθεί ακόμη σε οποιοδήποτε από τα θεσμοθετημένα τμήματα του Οργανισμού.

Η ερμηνεία όμως αυτή έρχεται σε αντίθεση όχι μόνο με το γράμμα αλλά και με το πνεύμα του κανονισμού. Και δεν παρέχεται αποχρών λόγος για την παράκαμψή του. Αποδοχή τέτοιας ερμηνείας θα σήμαινε ουσιαστικά κατάργηση της πρόνοιας. Ενώ φαίνεται πως ο νομοθέτης θέλησε να συνδέσει το στοιχείο των συστάσεων πρωτίστως με τον προϊστάμενο του τμήματος στο οποίο θα υπηρετήσει ο νέος υπάλληλος. Φυσιολογικά ο προϊστάμενος αυτός συγκεντρώνει τις προϋποθέσεις για να εκτιμήσει καλύτερα τις ανάγκες του τμήματος σε συνδυασμό με τη στελέχωση του. Εν πάση πάντως περίπτωση αν δεν είναι δυνατό να προέλθουν οι συστάσεις από αυτόν τότε, σύμφωνα με τις ερμηνευτικές διατάξεις που παρέθεσα, μόνο ο γενικός διευθυντής μπορεί να τον υποκαταστήσει στο έργο αυτό.

Το ότι το σχέδιο υπηρεσίας δεν κατατάσσει τη θέση δεν αποτελεί κώλυμα για την υπαγωγή της από τον ίδιο τον Οργανισμό σε ιδιαίτερο τμήμα προτού η Επιτροπή Προσωπικού προχωρήσει να ακούσει τις συστάσεις. Στο σημείο αυτό μπορεί να επισημανθεί η συνάρτηση του Καν. 15(3) με τον Καν. 6 που ρυθμίζει τα της διάρθρωσης. Γιατί απαιτείται από τον πρώτο η παροχή των συστάσεων του προϊσταμένου του τμήματος "εν τω οποίω η κενή θέσις". Πρέπει ίσως να τονισθεί πως προκύπτει με ευχέρεια από το πρακτικό ότι οι συστάσεις, όπως δόθηκαν εδώ, λήφθηκαν υπόψη και επηρέασαν ενδεχόμενα το περιεχόμενο της προσβαλλόμενης πράξης. Έχουμε με άλλα λόγια παράβαση ουσιώδους τύπου. Βλέπε *Ανδρέας Γεωργίου και Άλλοι v. Δημοκρατίας* (1989) 3 Α.Α.Δ. 1443, *Αλίκη Λιμνάτου και Άλλες v. Δημοκρατίας* (1990) 3 Α.Α.Δ. 4057, (ανάλυση του θέματος από την απόφαση της μειοψηφίας που δεν αφορά τη διαφωνία) και *Δημοκρατία και Άλλος v. Χρυσόστομου Χριστοφή* (1991) 3 Α.Α.Δ. 25."

Η πιο πάνω απόφαση με την οποία συμφωνώ υιοθετήθηκε και από τον αδελφό Δικαστή Γ. Πογιατζή στην υπόθεση *Νίνα Φιτικίδου και Άλλοι v. Κυπριακού Οργανισμού Τουρισμού* (ανωτέρω). Οι συστάσεις αποτέλεσαν, όπως αναφέρεται στο πρακτικό του Διοικητικού Συμβουλίου, στοιχείο κρίσης ως προς την αξία των υποψηφίων και καταλήγω πως και στην παρούσα υπόθεση η παράβαση του Κανονισμού 15(3) συνιστά λόγο ακύρωσης.

5

Το Διοικητικό Συμβούλιο δεν κάλεσε τους προϊσταμένους των υποψηφίων να εκφέρουν την κρίση τους και να διατυπώσουν τις συστάσεις τους ενώπιον του στα πλαίσια της επανεξέτασης. Σημειώνει πως "έλαβε υπόψη τις κρίσεις και συστάσεις των προϊσταμένων όπως αυτές αναγράφονται στο πρακτικό της συνεδρίας της Επιτροπής Προσωπικού ημερομηνίας 17 Ιουνίου 1990" όπως, δηλαδή, κατεγράφησαν στα πλαίσια της διαδικασίας λήψης της ακυρωθείσας απόφασης της Επιτροπής Προσωπικού.

10

15

Ο αιτητής στην προσφυγή 833/91 Δ. Δημητρίου, υποστηρίζει ότι, ανεξάρτητα από την παράβαση του Κανονισμού 15(3), στοιχειοθετείται διαζευκτικός λόγος ακύρωσης γιατί η ακύρωση της πρώτης απόφασης εξαφάνισε εξ υπαρχής και ο,τιδήποτε έγινε στο πλαίσιο της διαδικασίας λήψης της. Οι συστάσεις είχαν υποβληθεί ενώπιον παράνομο συγκροτημένου οργάνου στην παρουσία μάλιστα παρατηρητών των πολιτικών κομμάτων και θα έπρεπε να είχαν αγνοηθεί. Καθήκον του Διοικητικού Συμβουλίου ήταν η πρόσκληση των Προϊσταμένων προς υποβολή των συστάσεών τους ενώπιόν του στα πλαίσια της διαδικασίας που επανάρχησε, κατά τα αποφασισθέντα στην υπόθεση *P. Αργυρίδης v. Κυπριακή Δημοκρατία* (1992) 3 Α.Α.Δ. 376. Επικαλείται ειδικά τις υποθέσεις *Άρτα Μεταξά και Άλλος v. Επιτροπή Σιτηρών Κύπρου* (1992) 4 Α.Α.Δ. 2608 και *Νίκος Δημητριάδης και Άλλοι v. Αρχή Τηλεπικοινωνιών Κύπρου* (1992) 4 Α.Α.Δ. 2582, ως προς το παράνομο όχι μόνο των εκτελεστών πράξεων των αντισυνταγματικά συγκροτημένων οργάνων αλλά και κάθε προπαρασκευαστικής πράξης που σχετίζεται με την εκκαλούμενη απόφαση.

20

25

30

35

Ο Οργανισμός, αφού διευκρινίζει πως δεν λήφθηκε υπόψη οποιασδήποτε μορφής υποκειμενική κρίση της ίδιας της Επιτροπής Προσωπικού όπως λανθασμένα ισχυρίζεται ο αιτητής σε άλλο σημείο της αγόρευσής του, υποστηρίζει ότι το γεγονός πως οι συστάσεις των Προϊσταμένων που ήταν νόμιμα διορισμένοι υπάλληλοι του Οργανισμού δόθηκαν στην Επιτροπή Προσωπικού που "έπασχε από αντισυνταγματικότητα", δεν τις καθιστά "μή γεγονός". Προσθέτει πως οι συστάσεις αυτές δεν ήταν προπαρασκευα-

40

στική πράξη που σχετίζεται με την εκκαλούμενη απόφαση.

5 Θεωρώ εσφαλμένη την προσέγγιση του Οργανισμού. Η πρόσ-
σκληση των Προϊσταμένων και η λήψη των γραπτών και των προ-
φορικών συστάσεων δεν είναι δυνατό να αποσυνδεθεί από τη δια-
δικασία προαγωγής που προηγήθηκε. Απευθύνθηκαν προς και
10 διατυπώθηκαν ενώπιον της Επιτροπής Προσωπικού που ήταν
αντισυνταγματικά συγκροτημένη. Η διακήρυξη της αντισυνταγμα-
τικότητας της συγκρότησης της Επιτροπής Προσωπικού συ-
μπαράσχει και τις συστάσεις που δόθηκαν ως αναπόσπαστο μέ-
ρος της διαδικασίας επιλογής που ακολουθήθηκε. Αν όχι τίποτε
15 άλλο, το πρακτικό που περιέχει τις προφορικές συστάσεις συντά-
χθηκε από την Επιτροπή Προσωπικού η οποία ως αντισυνταγμα-
τικά συγκροτημένη, δεν θα ήταν δυνατό να παράξει οτιδήποτε το
έγκυρο που θα μπορούσε να θεωρηθεί ότι αποκτά οντότητα στο
χώρο του δικαίου.

20 Ενόψει της θεμελίωσης των πιο πάνω λόγων ακυρότητας, δεν
χρειάζεται να ασχοληθώ με τα υπόλοιπα επιχειρήματα των αι-
τητών. Οι προσφυγές πετυχαίνουν. Η προσβαλλόμενη απόφαση
ακυρώνεται. Καμιά διαταγή για έξοδα.

*Η επίδικη απόφαση ακυρώνεται
χωρίς έξοδα.*